

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3810/2019
25.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Београд, Одред жандармерије у ..., коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1023/19 од 04.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог тужене да се о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1023/19 од 04.07.2019. године, одлучује као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1023/19 од 04.07.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 160/17 од 05.12.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му за период од 01.01.2014. године до 27.12.2015. године, на име неисплаћеног додатка на плату и то по основу ноћног рада за период од фебруара 2014. године до маја 2015. године и по основу прековременог рада од фебруара 2014. године до новембра 2015. године, исплати појединачне месечне износе са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате као и трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1023/19 од 04.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужене и тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној. Наиме, пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права полицајаца и овлашћених службених лица на увећану плату за време ноћног рада и прековременог рада, који није признат кроз додатни коефицијент за обрачун плате тужиоцу. Како је другостепена пресуда донета у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужене као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора, због чега је применом одредбе члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП Врховни касациони суд налази да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 11.01.2017. године.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић